

Drets dels Infants

Adoptada per L'assemblea General de les Nacions Unides, per resolució 1.386 (XVI), de 20 de novembre de 1959.

PREÀMBUL

I. Considerant que els pobles de les Nacions Unides han refermat en Carta la seva fe en els drets humans fonamentals i en la dignitat i el valor de la persona i que s'han declarat determinats a promoure el progrés social i a elevar el nivell de vida dintre d'un concepte més ampli de llibertat,

II. Considerant que les Nacions Unides han proclamat en la Declaració Universal dels Drets Humans que tothom té els drets i les llibertats que s'hi enuncien, sense cap mena de distinció de raça, de color, de sexe, de llengua, de religió, d'opinió política i de qualsevol altra índole, d'origen nacional o social, de posició econòmica, naixement o de qualsevol altra condició,

III. Considerant que l'infant, per la seva manca de maduresa física i mental, necessita una protecció i cura especials, incloent-hi la protecció jurídica adequada, tant abans com després del naixement,

IV. Considerant que la necessitat d'aquesta protecció especial ha estat expressada en la Declaració de Ginebra de 1924 sobre els Drets de l'Infant i reconeguda en la Declaració Universal dels Drets Humans i en els Convenis constitutius dels organismes especialitzats i de les organitzacions internacionals que s'interessen pel benestar de l'infant,

V. Considerant que la humanitat ha d'otorgar a l'infant el millor que li pugui donar,

VI. L'Assemblea General proclama la present Declaració dels Drets de l'Infant a fi que tingui una infantesa feliç i gaudeixi, en benefici propi i de la societat, dels drets i de les llibertats que s'hi enuncien, i insta als pares i mares, els homes i les dones individualment, i les organitzacions privades, autoritats locals i els governs respectius, a reconèixer aquests drets i a treballar perquè s'observin per mitjà de mesures legislatives i d'altra índole adoptades progressivament, de conformitat amb els principis següents:

PRINCIPIS

Principi 1: L'infant ha de gaudir de tots els drets enunciats en aquesta Declaració. Aquests drets han de ser reconeguts a tots els infants sense excepció de cap mena o discriminació per motius de raça, de color, de sexe, de llengua, de religió, d'opinió política o d'altra índole, d'origen nacional o social, posició econòmica, de naixement o de qualsevol altra condició, ja sigui de l'infant mateix o de la seva família.

Principi 2: L'infant ha de gaudir d'una protecció especial i disposarà d'oportunitats i serveis establerts per la llei, i d'altres mitjans, a fi que pugui desenvolupar-se físicament, mentalment, espiritualment i social, d'una manera sana i normal, en condicions de llibertat i dignitat. En promulgar lleis amb aquesta finalitat, la consideració fonamental a què caldrà atènyer-se serà l'interès superior de l'infant.

Principi 3: L'infant té dret, des del seu naixement, a un nom i una nacionalitat.

Principi 4: L'infant ha de gaudir dels beneficis de la seguretat social. Ha de tenir dret a créixer i a desenvolupar-se amb salut; i amb aquest fi caldrà proporcionar-li, així mateix com a la mare, cura i protecció especials, incloent-hi l'atenció prenatal i postnatal adequades. L'infant té dret a disposar d'alimentació, habitatge, recreació i serveis mèdics adequats.

Principi 5: L'infant que pateixi impediments físics, mentals o socials, ha de rebre el tractament, l'educació i les atencions necessàries que requereixi la seva particular situació.

Principi 6: L'infant, per al desenvolupament ple i harmoniós de la seva personalitat, necessita amor i comprensió. Sempre que sigui possible, haurà de créixer a l'empara i sota la responsabilitat dels seus pare i mare i, en qualsevol cas, en un ambient d'afecte i de seguretat moral i material; llevat de circumstàncies excepcionals, l'infant de tendra edat no serà separat de la seva mare. La societat i les autoritats públiques tenen el deure de dedicar una cura especial envers els infants sense família o que estiguin mancats de mitjans de subsistència. Per al manteniment dels fills de famílies nombroses, convé concedir subsidis estatals o d'altra mena.

Principi 7: L'infant té dret a rebre educació, que serà gratuïta i obligatòria almenys en la seva etapa elemental. Se li donarà una educació que afavoreixi la seva cultura general i li permeti, en condicions d'igualtat d'oportunitats, desenvolupar les seves aptituds i el seu judici individual, el seu sentit de la responsabilitat moral i social, i esdevenir un membre útil de la societat. L'interès superior de l'infant serà el principi que guiarà aquelles persones que tenen la responsabilitat de la seva educació i orientació; aquesta responsabilitat pertoca en primer lloc al pare i a la mare. L'infant gaudirà plenament de jocs i de l'esbarjos, els quals hauran d'estar orientats vers les finalitats perseguides per l'educació; la societat i les autoritats públiques s'esforçaran a promoure la satisfacció d'aquest dret.

Principi 8: L'infant ha de figurar entre els primers de rebre, en tota circumstància, protecció i socors.

Principi 9: L'infant ha de ser protegit contra totes les formes de negligència, crueltat i explotació. No serà objecte de cap mena de tràfic. No s'haurà de consentir que l'infant treballi abans d'una edat mínima adequada; en cap cas no se l'ocuparà ni se li permetrà que s'ocupi en qualsevol tasca o feina que perjudiqui la seva salut, o que interfereixi en el seu desenvolupament físic, mental o moral.

Principi 10: L'infant ha de ser protegit contra les pràctiques que puguin fomentar la discriminació racial, religiosa o de qualsevol altra mena. Ha de ser educat en esperit de comprensió, tolerància, amistat entre els pobles, pau i fraternitat universal, i amb plena consciència que ha de consagrar les seves aptituds i energies al servei dels seus semblants.